

Adrian McKinty

Kæden

384 sider

Hr. Ferdinand Hvordan ville man dog selv reagere, hvis man stod i den situation. At man får at vide, at en fremmed har kidnappet dit barn, og for at befri barnet, skal du bortføre en andens barn. Gør du ikke, hvad der bliver sagt, mister dit barn livet.

Bogen er en anden måde, groft sagt, at lave kædebreve eller pyramidespil på.

Den er så livagtig og troværdig, at man som anmelder bliver næsten oprørt over, at det kan være så ligetil. At udvikle et plot og et drama, der berører enhver med børn eller en, du holder af, på et så dybt følelsesmæssigt og næsten eksistentielt plan.

Av av av.

Forfatteren er god til at flik-flakke mellem den sympati, man ofte føler med forbryderen i begyndelsen af en thriller, for at få bogen igang, og så til den naturlige antiparti, man får med vedkommende i løbet af nogle kapitler. En situation man kan overføre direkte til den virkelige verden, hvor folk ofte fremstår som sympatiske i begyndelsen af et bekendtskab, men senere viser sig at være nogle bastarder.

Man kender kun folk til tænderne.

Kæden består af mange, mange korte kapitler. Visse steder tænker man, var det nu nødvendigt med et ophold her. På den anden side, så er der tid til at reflektere over, netop hvordan man selv ville reagere i givne situationer, og det giver altså bogen ekstra værdi, at vi er inde og røre på det personlige plan. Og er man ikke til refleksion midt i en spændende bog, så er det bare hastigt videre, det ER muligt at sluge de 77 kapitler på en god formiddag.

Bogen får fat i det inderste af dit hjerteblod, din krop og din sjæl, som kun en god thriller kan gøre det.

Den vil sætte dig på pinebænken, for du er simpelthen nødt til at tage stilling til nogle etiske dilemmaer og velovervejede og i historieføløbet integrerede spørgsmål.

Der er en morderisk og djævelsk præmis i spil i bogen, en sort kappe der bare flyver hen over dit hoved, mens du beskæftiger dig med bogen og også i tiden derefter. Spørgsmålet, bogen rejser, er eviggyldigt og næsten umuligt at slippe, hvor meget du end prøver.

Det skal man nok heller ikke, for det er jo bare tegn på, at forfatteren har noget på hjerte, som så tilfældigvis bliver solgt i en thriller.

Tænk engang; - en mor der har overlevet brystkræft bliver ringet op af en fremmed, som fortæller, at han har bortført hendes 13-årige datter, Kylie, er blevet bortført. Hvad hun i sandhed også er; og nu er hun så en del af den kæde, som bogens titel refererer til. Forfatterens store fortjeneste er, at han går nogle væsentlige spadestik dybere end bare at stikke os en god historie. Som nævnt får vi som læsere mulighed for at komme godt i kontakt med os selv -; for ville vi under de givne omstændigheder vælge etikken ved at bryde kæden og sætte andres liv og førlighed i fare for at redde sig selv, eller ville vi hoppe med for at tilfredsstille gerningsmanden og håbe på det bedste for sig selv.

Det spørgsmål kan man jo så overveje på vej til boghandleren, som står parat med et enormt vitaminboost for thrillerelskere. Der helt sikkert vil elske denne bog.